

FRAGMENTS

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Filipe Moura

Fragments

Tekijänoikeus© Filipe Moura

Kansi

Rodrigo Rojas

Fragments / Filipe Moura - São Paulo: LivroPronto, 2010.

ISBN 976-85-7869-142.

1. painos

Tämä kirjoittaja tukee

filipe.sa.moura@gmail.com

Indeksi

Fragmentit I	13
Fragmentit II	24
Tavallinen	36
Sinä	38
Isä	40
Isä ja poika	41
Kyynel	42
Unelma	42
Par	44
Life	47
Rakkaus	49
Seinä	51
Ajattelu	55

Ystävyys	57
Oppiminen	59
Living	68
Syvä rakkaus	76
Naamio	77
Matkamuisto	79
Minusta tuntui	80
Rakastaja	81
Heijastukset	82
Kirkas yö	83
Kirjoittaminen	84
Kuolema	85
Abyss	87
Odotus	88

Portaat	89
Pääkonttori	90
Olemassaolo	91
Sun	92
Uudestisyntynyt	93
Katso	94
Culminate	95
Elämä Kuolema	96
Leaver	97
Keskeytetty	98
Ole	99
Poissaolo	101

Fragmentit I

Jäisessä pohjoisessa sulkeutuneena ja alttiina
Vanha lakana odottaa rullalle käärimistä Palanut
oranssi valo...

Lämmin peitto, kun unohdetaan Sielu, joka
vaatii ja sietää
sähköistävä kylmyys

Löysästä, irrallisesta muistista Fiktiivinen ja
eksistentiaalinen ääni leviää Rytmin lämpö
vapautuu...

Aika tunkeutua itseensä

Ja tutkia kuumaa maailmaa ilman lämpöä
Kun se jäähtyi, ilmakehä ei ollut sama kuin
silloin, -

Pallo rullaa nurkkaan

Kalteva piste valtameren alla

Pinnalta, sisätiloihin kiehuvan magman, viidaksoon
tutkimalla ja vaikuttamalla vaikuttava

Vaikuttavaa vapaa-aikaa, eikä sitä voi mitenkään
muuten ilmaista.

Ne ovat sanoja, kuumia sanoja tai hyvin
kylmiä sanoja, kuten synkkä ruumis, joka
on hyvin kylmä, ikuisesti jäässä.

Lämmin uni keväästä ja laaksosta,

Joki ilman naurua Rikkinäinen toivo odottaa
löytymistään.

Ja näytä, mikä pettää ja vihjailee luomalla hitaasti ja
näyttämällä

mitä voi vain kuvitella ilman etäisyyttä

Ja oikealla yhtälöllä koko asia problematisoituu.

Erittäin kuuma, jopa kiehuva ääni

Kitaraa, joka värähtelee kulttuurin janosta.

Jossa sen hedelmät syntyvät ja enemmän tai vähemmän
ovelat

Ilman kadotusta he ratkaisevat tilanteen Nyt
eksistentiaalisesti halvaantunut, vaikuttaa vaikutti

Hiljaisuuden sur- ten sanojen morbiditeetti,
jotka sanovat varoa kaikkein varovaisimmille

Tämä on herättää epäilyksen sanomattomasta

Mutta tehokkaasti välitettyyn

Merkitys ja kirjoittaminen.

Koko totuus on se, että totuutta ei ole välillä

Ajatus, toiminta ja itsensä löytäminen

Käyttäytymisen kautta

Se tuottaa keinotekoja ja manöövereitä kuljettajalle

itselleen, ja hän huomaa antautuvansa sanan

Merkityksetön mutta oikein sanottu illuusioille,

Se on uskomatonta

Mutta jokaisella muodolla on taustalla teko Pelkkä

epäonni ennenaikaisesta

Nähdä tilanteen kasvavan ja tietää, mitä sille voi tehdä

Siitä puuttuu oma järki

Kuvaus, näkemys tai aisti, sanomme usein sen, mitä
emme ajattele ja näe, eli osaamme tehdä ja oppia
toisilta ja samoista tai samankaltaisista merkeistä.

Tai lisäyksen muodossa Tässä

on esimerkki tehtävästä.

Mikä tahansa abstrakti muotoaisti

epärealistinen

Hän oli itse asiassa totalisti

Unitaristinen luonne: hajanainen mutta yhtenäinen.

Maailmasta, joka on samanlainen ja kuten aina

Meillä on samankaltaisuus, mutta ei sen yhdenvertaisuus, ja siinä voi olla järjen syvyys, joka on kadonnut sen vieraantuneisuuteen, luonne, jonka se on saanut aikaan

Ja tunne lämpö, joka tulee syvältä sisältäsi.

Se voisi olla samanlainen

Maalarin kanssa, jonka kehyksen muoto on yhtä suora kuin arkkitehdin, absoluuttisen, määrittelemättömän järjen kanssa.

Millä tavoin suhteessa kuvitellun alistamiseen tai kumoamiseen -

Yksinkertaisesta todellisuudesta, jossa menin ulos -

luonnollinen nokkeluus ja merkityksettömät
terävyys, kuljettaa tulevaisuus, joka on kaikki
puhdas, kuten todellisuus karu menneisyys

Tietämättään ja merkittävästi se käyttää raivoisuuttaan
sanan kokemuksessa, joka aina kuvittaa kuvan.

Lohduttomuus on hetki, jonka
huomio vangitsee sirpaleilla
aseistettuna.

Katso, tietoinen on yhdistetty nykyhetkeen Se
tunkeutuu minuun kirjallisesti, kaikkivoipana siitä,
ettei se ole selkeä.

Yhtä suorat kuin horisontin viivat, joissa -
Aurinko laskee ja piiloutuu
uppoutuneena ja nukkuen

Hän hävisi, mutta ei koskaan katunut

Koska sen oli noustava uudelleen ja oltava
kirkkain, koska se oli ainoa, aurinko pitää meidät
hengissä.

Valoisa ja energinen, se lähtee liikkeelle, jossa
jokainen yksityiskohta on kritiikitön pienimpäänkin
herkkyyteen nähden, vain sattumalta ja muistamalla
jokaisen sanan ja sen merkityksen.
ja pidettiin hiljaisuudessa hänen kärsivällisyytensä,
tumma selvänäköisyys, ei projisoitu, mutta vailla
mitään ei-rationaalinen vaisto, olento, joka tunkeutuu
minuun ei ole minä itse.

Hän rakentaa itseään ja ylläpitää pilareita kuin
Akilles, joka on aina läsnä kuvitteellisessa
maailmassa.

Se on meille itsestäänselvyys ilman, että
kukaan kiinnittää siihen huomiota -

Nämä minän vakoilijat ovat maineeni ylistys, karu
todellisuus vain

Veturien lämmittäminen

Jossa otamme tämän hyvin hullu ja syvä matka,
jossa tunneli, et voi nähdä niin pitkälle sisällä pimeys
taas uloskäynnin kanssa.
tuon kuvan ja valoisan lopun, joka odottaa vain
loppua.

Mikä motivoi ja ajaa meitä

Ja rikkomaton voima, joka on yhtä kiehtova kuin
epäluotettava, jota on vaikea tuntea ja jota ei
koskaan opi.

Se oli verkko, joka murtui, mutta kun verkko
muodostui uudelleen, se oli sitkeä ja kuin
onnettomuus kertomuksessa, oli syvä laukaus, joka oli
tappanut hänet nuorena, taustalla oleva viha

Mutta ei koskaan välinpitämätön kenellekään tai
heidän mielelleen tai kenellekään, joten tavallaan

Älykkäästi hän kertoi kaikille, että me kaikki
olemme itsemme summa ja että yhä useammat
ihmiset ovat tulossa.

Alkuperäisestä luonteestaan poikkeava ja
samankaltainen, jokaisessa näytöksessä ja
näytelmässä on itse asiassa nukke, matka

eksynyt kirjainten tilaan

Taito luoda tilaa kuolemalle itselleen

Mistään loppupisteestä katsottuna huipentuma ei ole
koskaan ollut loppu, kuoleminen puolestamme ei
koskaan tapahdu.

Sitä tapahtuu vain niille, jotka tuntevat meidät, ja
kun me kuolemme, emme koskaan tiedeet, että
se oli sana.

Loputon mutta yksinkertainen ja nerokas

Hieman ovela kuin kettu, joka haluaa ruokkia
mittaamatonta oppimisen nälkää, ja haluaa aina tietää
enemmän, se on pitkäikäisyyden lähde, ei koskaan
tiedä, mitä ei tapahdu, ja kuitenkin menneisyydessä
hän oli vuorikiipeilijä ja liikutti vuorensa uskoa, ja
rajat ovat vasta alkua.

Jyrkänteeltä

Nuori ihminen, jolla on asenne, voittaa kaikki
korkeudet

Ja kun tulemme alas ja näemme, kuinka pitkälle olemme
päässeet.

Pelkän tietämisen valloituksessa, hieman
enemmän olemista...

Eikä koskaan halua hävitä ja me kaikki voimme lentää

Mihin tahansa pisteeseen, jossa emme koskaan
putoa, koska olemme oppineet lentämään ja
kuvittelemaan.

Kaikki, mutta kaikki

on sanoja

Katkelmia, ideoita ja ajatuksia. Vedet niin

syvällä

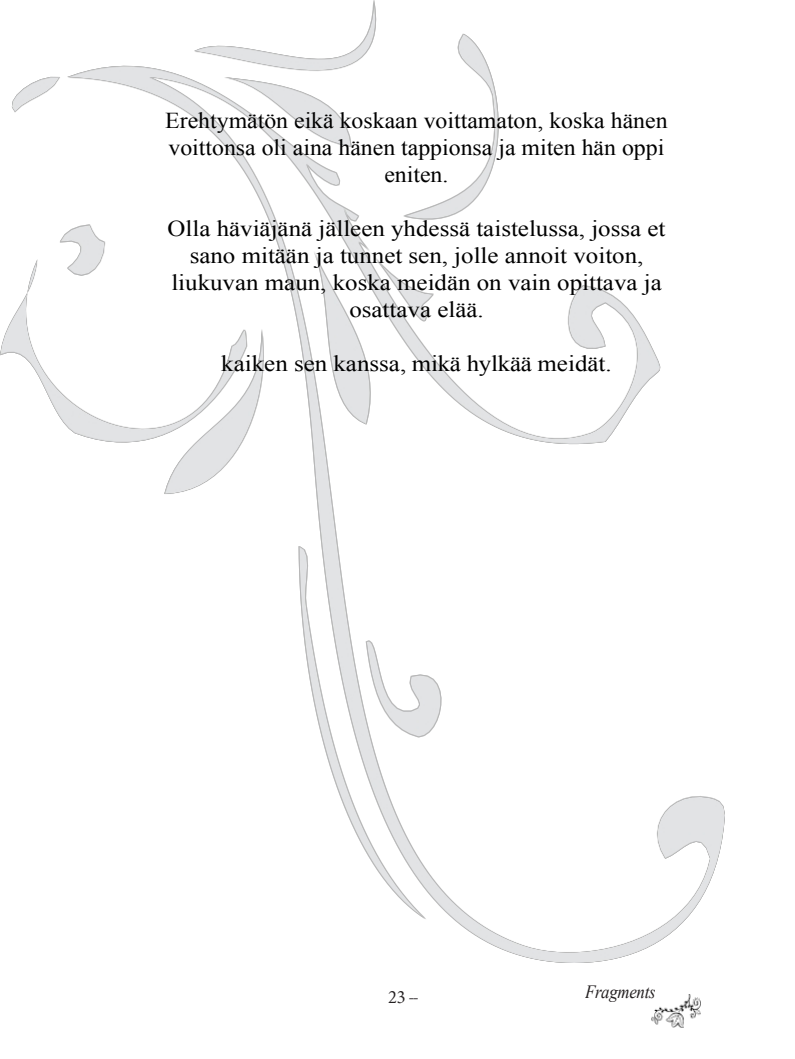
Huijaustaidot, joissa viitataan aiheeseen
ilman varmuutta.

Meri nousee ja kuin taikauskusta Energian

keveydestä ja tunteesta liottaa ja hellästä

vähän väliä

Vielä yksi lisäys yhdestä hetkestä

Erehtymätön eikä koskaan voittamaton, koska hänen
voittonsa oli aina hänen tappionsa ja miten hän oppi
eniten.

Olla häviäjänä jälleen yhdessä taistelussa, jossa et
sano mitään ja tunnet sen, jolle annoit voiton,
liukuvan maun, koska meidän on vain opittava ja
osattava elää.

kaiken sen kanssa, mikä hylkää meidät.

Fragmentit II

Putoaa, uppoaa, portaikko , -

Metalliportaat narisevat

Siivousrätti, ämpäri lattialla,

Marmorisia neliöitä, seinillä neljään, tippa kerrallaan
putoaa ja syvyyksissä, kevyesti, joku ravistaa lattiaa...

Tylsä valo, avuton, yksittäinen klöntti pinnalla...

Valonsäde, jossa on varjovaikutus, kasvot heijastuvat
lasiin, katse, kun se särkyy, yksi sukellus,
haaksirikko, poiju, joka pelastaa minut
tukehtumiselta, syntyy, hullu, paennut ja kadonnut...

Tähtien ja kuilun tyhjyyden välissä

Hyvä asenteena, kärsimyksen ja olemisen
täyteydessä, ennen pelkoa, joten laitoin pianon
pois.

Matkalla alas, lentäen asfaltin yli Piano oli
maassa ja sitten tulivat

Ensimmäinen ääni, ensimmäinen kuva, uivan evän
tyhjyyden syvän kaiun ääni.

Vedessä, hyppään lopulta, täynnä liikettä...

Ja kaikki, mikä puhaltaa ja raahautuu, haihtuvaan
illuusioon, oli hetkeksi erilaista.

Syvyyden valtameressä, nestemäisessä ja suolaisessa,
värittömän kynän kirjoitus oli näyttelijä.

Näytös huipentuu juhliin

Lahja, joka tekee minut onnelliseksi, pyjama
sängyllä, kaatunut sänky

Poreileva ja erilainen, se oli kuva ilman
maisemaa, kaikki oli peräisin
sisäänhengityksestä, havaintomuutoksesta, ja
transmutaatio oli
selkeä, ilman kyyneleitä, ilman viivoja, ilman sääntöjä,

ilman jotain puuttuu kaikki tyhjyyteen, tarina, joka
ei kasva

Se ei näy, sitä ei juuri kerrota, ja meidät on sidottu,
oikeastaan, ketjuja ja riippelukkoja kaikkialla.

Ritsanheitin, maali ja olet tainnutettu kuin nuoli, jolla
ei ole kantamaa, silmukka solmussa

Läikkynyt, pidätyskyvytön kirjoitus, epäselvä
kirjoitus, jota ei koskaan pyyhitä pois, kaikki mitä
näin, halusin nähdä.

Ja ne, joilla on, haluaisivat aina saada, ja syvällä
sisimmässään he eivät olisi muuta kuin olento, jolla
olisi karkea parta, yksittäiset viikset, yksi hius, yksi ja
sitten toinen...

Jokaisesta kasvoista, kosketuksesta, jokaisesta
maksukyvyttömyydestä Hänen syntinsä, hänen
ajattomuudestaan nykyhetkeen ja katso, se on
yhteensä vain ja ainoastaan yksi kangas.

Sinun ämpärissäsi, pisara meressä, lanka
sidottuna yhteen.

ja rikottu ja revitty kirjoitus, otteita Ainoastaan
tekstejä paperilla.

Loistava yö, joka on tehty hetkestä

Säteilevä ja lämmin aurinko, valaiseva kattotiili

Ja peili nähdä eri tavalla, sitten pienestä illuusio,
pisara, joka putosi maahan...

Ja kaikki ilman "ei", joten tulín pintaan...

Lukeminen hellyys, jossa kangas räpiköi

Sukelluksesta järkeen

Ja kaikki kiinni kirkkaudesta ja voimakkuudesta -

Tilanteen tuntumasta on selvää, että kun sinut on
häpäisty ja kahlittu, sinusta tulee vapaa kaikesta
tahdosta tai signaalista...

Avoin ikkuna suljetussa verhossa Näkymä

teatteriin itse näyttämöltä käsin

Lauta, hengenpelastaja, se on onni, pelastettu, sitten
hiekkalla, näin maan ja elin, sukelluksen hetkestä
lähtien, kaikki ylpeys

Hehkuimme ja laskeuduimme maailman syvyyksiin,
yksinkertaisen laulun näkemiseen, sen muuttamiseen
täyttymykseksi, sen

Yhtäkkiä isku, näky, me kaikki elimme yhden
aavistuksen todellisuutta toisensa jälkeen Jotain, joka
oli tapahtumassa ja toteutumassa.

Vapautuneen ja heränneen kouristus

Olennotle, joka tuntee, ja kirjeen

Sonetista, joka ei ole koskaan

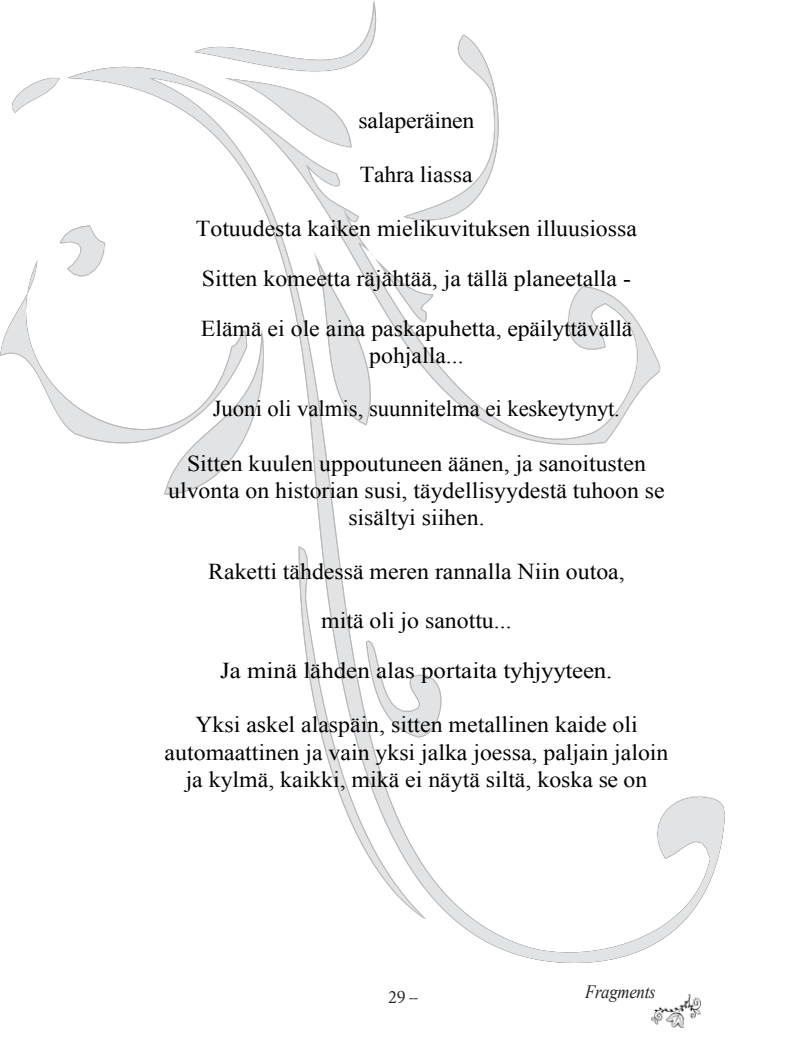
täydellinen...

Irrallisesta riimistä, yhdestä lauseesta virtasi tuosta

vaiheesta, niin mihin menisimme?

Lähtemättä ja missä me olimme

Tulematta, katoamisen linjalla...

salaperäinen

Tahra liassa

Totuudesta kaiken mielikuvituksen illuusiossa

Sitten komeetta räjähtää, ja tällä planeetalla -

Elämä ei ole aina paskapuhetta, epäilyttävällä
pohjalla...

Juoni oli valmis, suunnitelma ei keskeytynyt.

Sitten kuulen uppoutuneen äänen, ja sanoitusten
ulvonta on historian susi, täydellisyydestä tuhoon se
sisältyi siihen.

Raketti tähdessä meren rannalla Niin outoa,
mitä oli jo sanottu...

Ja minä lähdän alas portaita tyhjyyteen.

Yksi askel alaspäin, sitten metallinen kaide oli
automaattinen ja vain yksi jalka joessa, paljain jaloin
ja kylmä, kaikki, mikä ei näytä siltä, koska se on

Kaikki katoaa ja . Kaikki universaali on sellaista kuin
on, joten vain kieli, suussa, joka on avattu
suudelmaasi janoavasta nautinnosta...

Katso suudelmaa ja halua, katseesi välkettä Kun
pysähdyn laivasi matkalla

Se on kuin näkisi jotakin todellista, jotakin, joka ei
ole epätodellista vaan kuviteltua, pienestä nenästäsi
tulee lämmin tunne, ja sinä lennät ja valloitat Pluton
sydämelläsi.

Kivi lammessa Elämä
erillään

Muotokuva, jota ei aina kuvata

Hulluus oli saamassa oman järjenjuoksunsa.

Olin menossa pisteeseen, jossa kaikki oli luotu, ja
irtonaisesta suudelmasta, joka odotti, että se
pidettäisiin kiinni, voimalla.

Pelkästään olemalla olemassa, vakaumuksella, joka on
aina sidottu sydämeen, tahdolla pumpata ja

Vuodesta virta kuvitellaan Virta, jossa

laatikko oli neljä seinämää

Ja hehkulangan ilme ilman syytä, joka odottaa, että
voima, joka ei pelkää, voita tai häviää, valaisee sen.
luoda ja epämääräinen

Mar siveltimellä maalata koko aakkoset jokaisella
värillä, sen tavulla ja sen voimakkuudella,
huipentuen haluun mennä

Ja mennä ja päästää itsensä menemään,
ennen kaikkea rakentaa linna

Kalliolla vesiputouksen ja joen alapuolella

Virrassa, jossa hän otti kaiken haltuunsa, hänellä
oli mielessään ennen kaikkea jotakin aivan muuta
kuin sama yksinkertainen kertomus matkasta,
terveestä virtuoosista, terveellisestä

Sitä et näe, mutta se leviää Joten

kiipeä vielä yksi askel ylöspäin

Vielä portaat liikahtivat taaksepäin

Askeleen ja leijailun edetessä

Ja vain yksi yrittää kiivetä jokaista askelta vakaasti ja
vakuuttuneesti kuvitellen.

Pianolla, joka hajosi asfaltilla, oli vain yksi
näppäin, eikä se ollut C tai D. Se oli uskoa siihen,
että aina uskotaan siihen, että aina uskotaan
siihen, että paljastetaan Olla ja saavuttaa vielä
yksi hetki...

Lämpimän maiseman tuoksuttamana meren
loisteessa näen sinut rakastavana, sukelluksessani
olit poijuni

Veneeni hyllyssä

Puhtaalla liinalla, jolla pyyhitään piano, joka on
pystytetty olohuoneeseen, jossa

kukaan ei halunnut olla

Ja kaikki mitä halusin tehdä, oli päästä sinne -

Sitten ovella oli uloskäynti

Kaikista asioista, joita voit kuvitella
ja joita et koskaan ymmärrä, se oli
halu päästä -

saada sydämesi solmuun

Ja hän pumppaa kaiken ulos sinusta

Ja sitten turbulentti on vähemmän järkevä ja
teossa -

Pommitukset olivat jo tapahtuma Sota rauhan
puolesta

Kaikki sidottu yhteen eri merkityksillä

Lähtö menossa ja laajentaminen mitä tuli takaisin ja
sitten lintu, joka laulaa ja ja

Vasta tänään hän on oppinut musiikkinsa

Sanoitukset, kaikki järjestetty ilman koordinointia...

Tehtävänä oli tuoda ja lopulta pelätä, ettei usko ja lopulta
ei palaa.

Koko matka oli jo

Pudotuksen syvyys katolla, ikkuna auki ja kylmä,
pimeässä teko tosiasia, ei koskaan tapahtunut, mutta
raportoitu ja oletettavasti keksitty ajateltava

Että syntyminen oli vain höyryjen

päästämistä Se vesi oli vain suukon janoa

Halussa vain koskettaa sinua ja pianoa...

Se oli osa suunnitelmaa soittaa sinulle nuotti, joka
saa sinut puolellesi -

Tarkka aisti, tylppä terä...

Se oli vahva kirjoitus, joka ei vaikuttaisi siihen,
mikä jo tuntui...

Köysi tähtettömässä yössä Matka

tulevaisuuteen

Se ei tule, nykyisyys on erilainen kuin menneisyys ja
se oli vallankaappaus, se oli

vain tarina

Joka häpäisi kaiken ja lopulta jätti mitä tuli
Pluto kirjoittaa vain

Yhden sydämen rakkaus

Kahden seinän välissä, joita on mahdoton hypätä,
jossa äita -

Avoimessa ympyrässä ei ollut mitään kaukana
suorakulmaisesta neliöstä.

Tuo solmu, tuo tiukkuus, pölyn karistaminen ja
pianon soittaminen vain C:ssä ja
makuuhuoneessa...

Kuvattujen kuvien pimeys, rullakuvan linssin läpi,
pieniä kuvia, fragmentaarisina sävyinä

Näen sinut heijastuneena kappaleessa
joss
a

Kaikki tulee yhteen, koska haluan sinut, heijastettuna
kuvaani, vain sinä olet peilin kehys.

Tavallinen

Miten pääsemme pois tästä
tuskasta, joka on uppoutunut
ja pahentaa yhden ainoan ja
ainutlaatuisen kivun
kärsimystä?

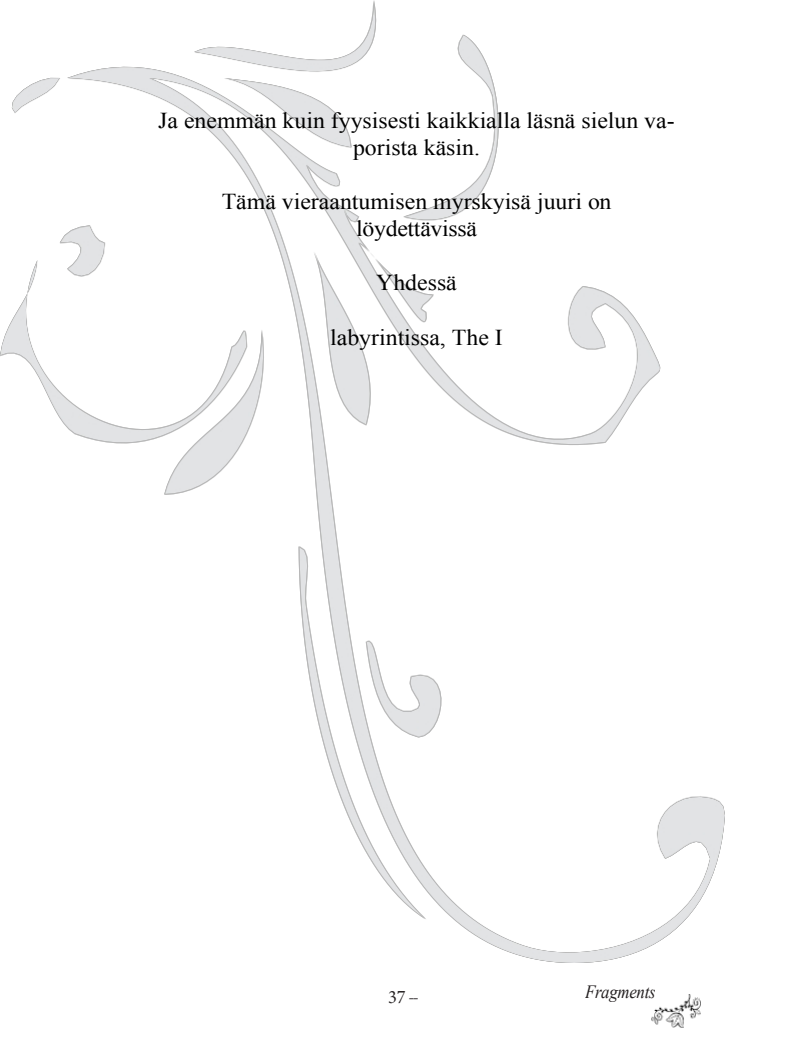
Tarvittiin vain yksi vilkaisu Without
Killingiin, problematisoida ja koko
pudotus...

Kyynel on löytö sydäimestä, joka on
sukellettu ja häpäisty...

Sitten tulee ketju, joka tekee minut hulluksi Ja
kahlitsee ranteeni ja jokaisen impulssin...

Sairaaseen ja synkkään sieluun
tuomitukseksi tulemisesta

Tämä pöly, joka ravistelee meitä, tunkeutuu
aistiemme läpi...

Ja enemmän kuin fyysisesti kaikkialla läsnä sielun va-
porista käsin.

Tämä vieraantumisen myrskyisä juuri on
löydettävissä

Yhdessä
labyrintissa, The I

Sinä

Vedenalainen virta vetää

Toisen päivän apatia, murskattu Ketju, joka

kiristää minua, löysää...

Tällä lähes kiireellisellä hetkellä kaikki odottavat...

Elämisen allegoria, joka kuljetetaan bukolisista
hetkistä...

Soihtu palaa loppuun, tässä on hehku ja liekki
syttyy...

Sydämeni palaa puolestasi kuin irti oleva hevonen,
joka odottaa kesytystä...

Nautin kaikesta, mitä tunnen, koska tuntea sinut niin
kuin minä, tässä äärettömässä ajassa...

Joka risteää ympäröivän menneisyyden kanssa ja joka
leimaa kaiken elettävän elämän.

Meidän jälleennäkemisemme on täynnä taikaa, vain
katsomalla sinua ja näkemällä...

Äidilliset kasvosi, hellyyden ja hellyyden tunne vain
nostavat kaiken katkeruuteni...

Minun täytyy vain elää ja nähdä sinut aina
kuolemaani asti...

Huulten huumaava liike, aistillisuus, läpinäkyvä
onnellisuus...

Kuin sydämellinen syli, joka odottaa kokemusta,
vahva liitto...

Toivon sinulle kaikkea hyvää ja haluan, että olet
onnellinen kuin lapsi...

Juuri kylvetty, ravittu ja vahvistettu... Ystävyys on
rakkauksista jaloin.

Anna sydämeni sykkiä rytmissäsi...

Isä

Num ai olin

isä

Suuremman oppimisen

maaginen hetki Aina

toiveikas

Suurimmalle

rakkaudelle saada

lapsi

Äidin rakkaus Lapsen rakkaus

Hän on jättiläinen

Aina

tarkkaavainen Ja

älykäs

Isä ja poika

Poikani puhkeaa ilosta

Tunne, tunne, kiintymys, rakkaus ja huolenpito on voima, joka viittaa meille ikuisen iloon, halu kiintymykseen, jakamiseen, oppitunteihin ja asianmukaiseen opetukseen, sillä molemmat meistä pursuavat onnea, ja toinen meistä pyrkii olemaan ikuisesti nuori oppipoika aloittelevalle isälle.

Halusin kertoa sinulle, kuinka paljon rakastan sinua, kuinka paljon tunnen sinua, kuinka jokainen ahdistunut hetki on kysymys ja vain vähän enemmän, koska kiehdot minua. Hehkusi tulee aina olemaan minulle ekstaasin kuva kehyksessä, johon me molemmat mahdumme, mutta sinä olet aina kaunein.

Olet kulkenut pitkän matkan pelkästä syntymästä ajattelemalla vain itseäsi, miten rikastutat minua, olet hullu, todellinen hellyys

Tear

Jonain päivänä, jos minulla olisi kyynel, laittaisin sen
kasvoillesi, jotta et enää itkisi.

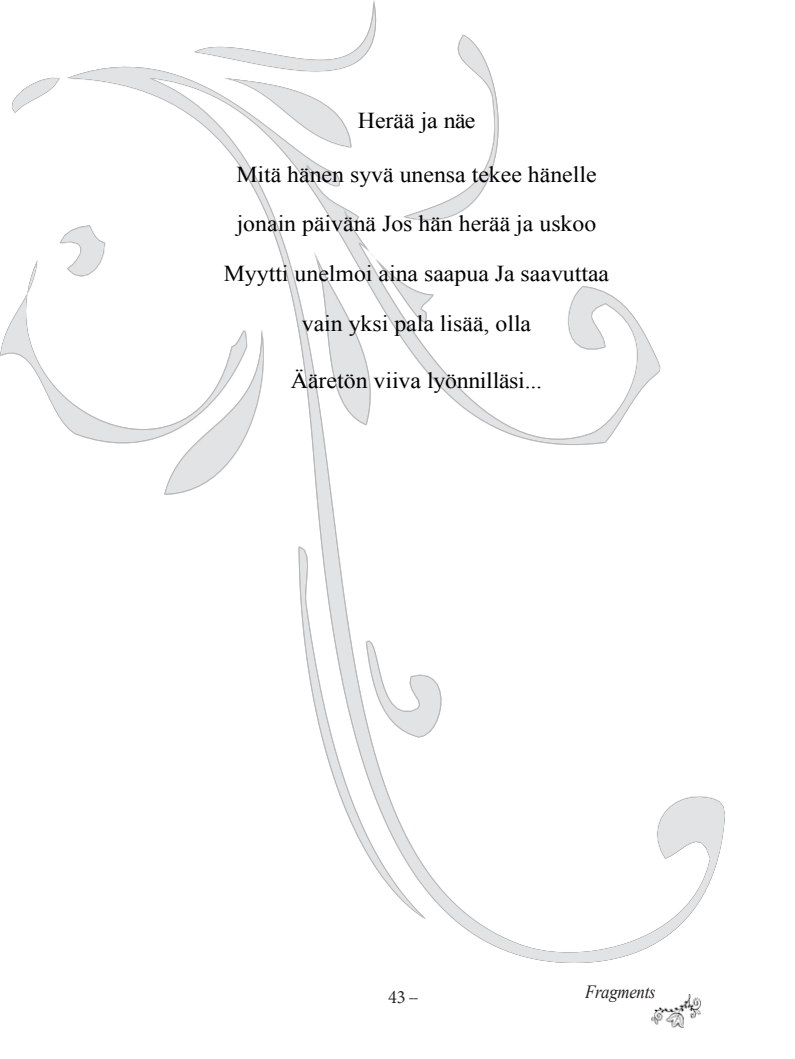
Unelma

Halusin sukeltaa Syvälle
alas Heräsin keskellä
merta...

Vuosia kestävästä unesta
unissakävelijä -
Uneksija, yön sielu, joka hämärässä
varjon hahmo tunkeutuu ja herättää
pimeyden.

Puhtaasta ja raa'asta illuusiosta, ikuisimmasta mahdollisesta

-

Herää ja näe
Mitä hänen syvä unensa tekee hänelle
jonain päivänä Jos hän herää ja uskoo
Myytti unelmoi aina saapua Ja saavuttaa
vain yksi pala lisää, olla
Ääretön viiva lyönnilläsi...

Par

Halusin suudelman

Rauhallinen uni, joka
turruttaa meidät...

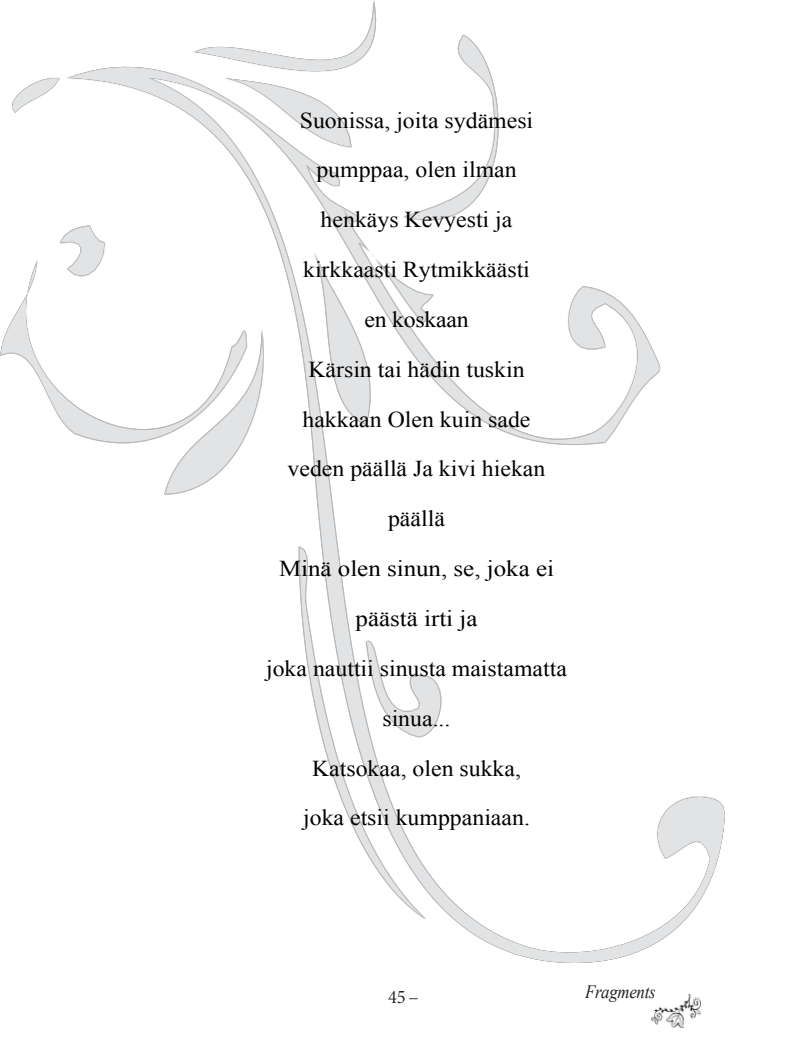
Ja me kaipaamme enemmän

Ehkä et halua tietää
suloisuutta, joka sinussa
on...

Ja jossa sinä puhut sanoja,
jotka ovat pehmeitä ja
virkistävät meitä sykkivän
sykkeen.

Sydämen, joka kuvittelee teidät
tiukasti yhteen kietoutuneina...

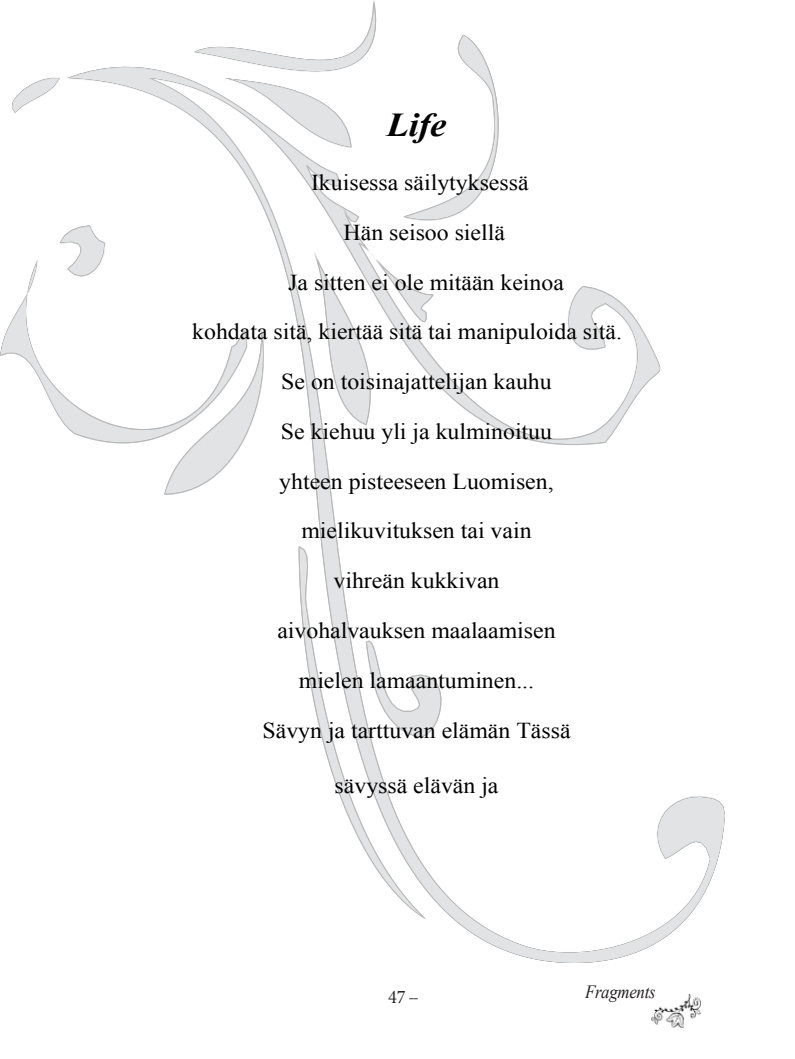
Enkä koskaan enää irrota
ketjua Olen ketjuun sidottu

Suonissa, joita sydämesi
pumppaa, olen ilman
henkäys Kevyesti ja
kirkkaasti Rytmiikkäästi
en koskaan
Kärsin tai hädin tuskin
hakkaan Olen kuin sade
veden päällä Ja kivi hiekan
päällä
Minä olen sinun, se, joka ei
päästä irti ja
joka nauttii sinusta maistamatta
sinua...
Katsokaa, olen sukka,
joka etsii kumppaniaan.

Syöksyvä saapas Sitomatta,
odottamassa sitomista
Ja side jota en koskaan purkaa
Koska olet kenkä parissani jota
rakastan rakastaakseni...

Life

Ikuisessa säilytyksessä

Hän seisoo siellä

Ja sitten ei ole mitään keinoa
kohdata sitä, kiertää sitä tai manipuloida sitä.

Se on toisinajattelijan kauhu

Se kiehuu yli ja kulminoituu

yhteen pisteeseen Luomisen,

mielikuvituksen tai vain

vihreän kukkivan

aivohalvauksen maalaamisen

mielen lamaantumisen...

Sävyn ja tarttuvan elämän Tässä

sävyssä elävän ja

Blossom, löydät sen täältä.
Merkki, jonka olet aina halunnut rastittaa,
Elä intensiivisesti

Rakkaus

Katsokaa, hän on nopeasti
jälleen yhdessä halunsa
kanssa.

Valloitetuille
Suolaisen meren kallioilla
Syventynyt ja uppoutunut Tässä
on se, mikä erottuu edukseen.
Kylmä, joka tulee uinnin kautta
Hiljainen ja abstrahoitu
Löysin itseni veden ympäröimänä
Lähteestä länteen Kulkuväylä
toiselle puolelle

Mikään ei ole vaikeaa, sinun täytyy
vain koskaan ottaa sama askel ja
siirtyä eteenpäin Anna sydämesi
koskettaa

Musiikki, joka kutsuu sinua Tuuli,
meri ja valloitettu maa
Vain rakkautta

Seinä

Jos se tapahtuisi, en
tietäisi...

Kylmä puhaltaa, levoton
Jäätynyt mieli turmeltunut,
myyty, ja sielu, tuo puhdas
ase Tunteellisuuden ilman
polkua, sidottuna kiinni

Ruumiille

joka näkee hallusinaatioita eikä

koskaan saavu, koska sielu -

Hän ei ole petollinen,
kiinnostus ylivoimainen, mutta
hän on puhdas.

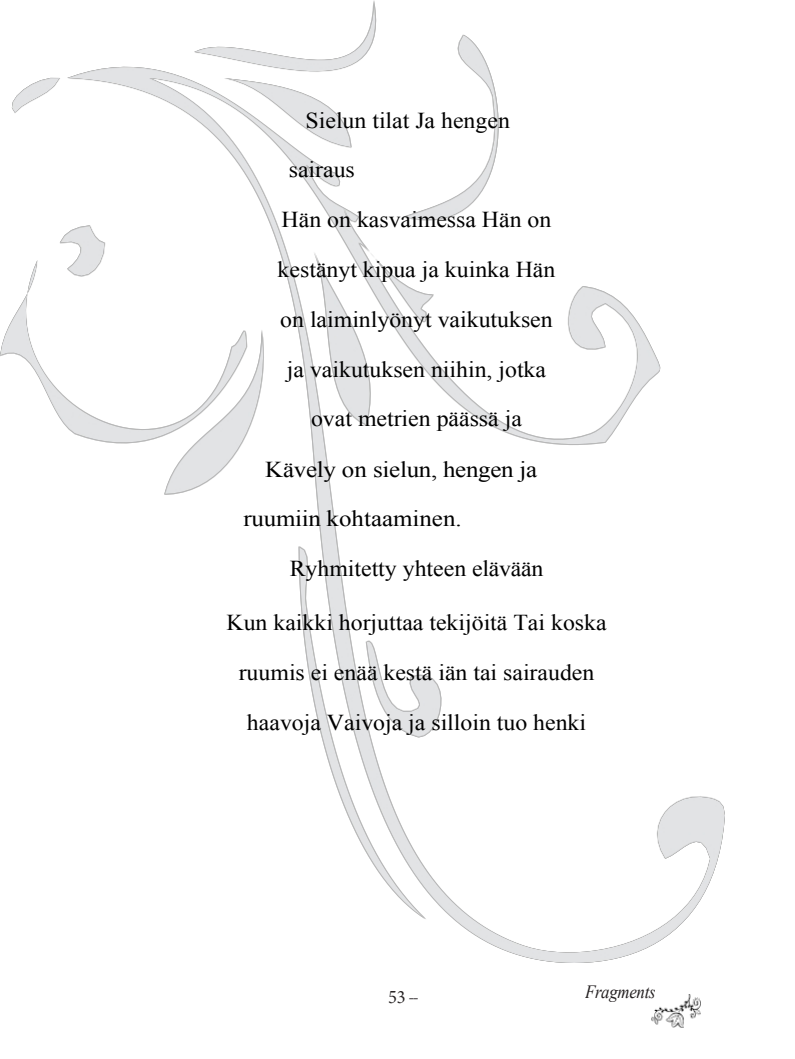

Siksi se on näkyvästi esillä
ympyrässä Suljettu, puoliksi
avattu

Niin että illuusion alistamisen myötä
ja äärettömyydestä tuleva ukkonen
nousee esiin.

Ja kaikki pysähtyy sillä
hetkellä, kun vaikutuksen
valovoima Mutta hengen sairaus
Nämä kehon tarpeet Ja että me
tietoisesti tunnemme.

Se syöksyy oman olemuksensa
kuiluun ja leijuu, jää ja on kuin
lisäkkeenä, joka häiritsee

Sielun tilat Ja hengen
sairaus

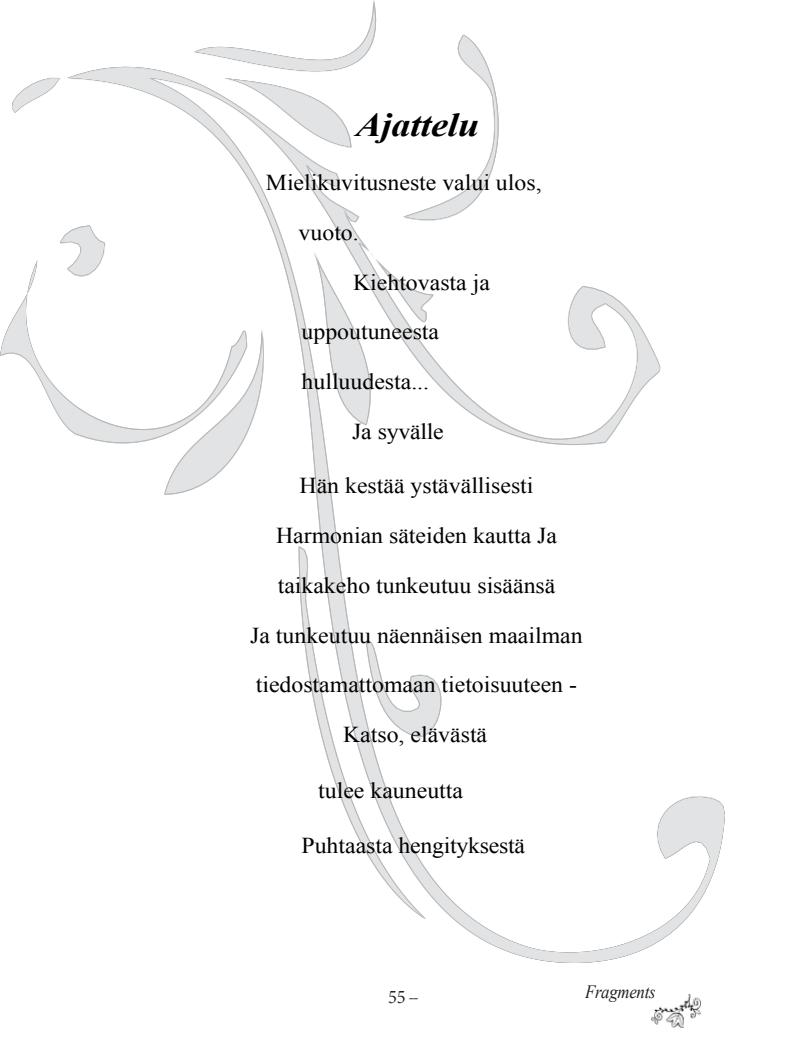
Hän on kasvaimessa Hän on
kestänyt kipua ja kuinka Hän
on laiminlyönyt vaikutuksen
ja vaikutuksen niihin, jotka
ovat metrien päässä ja

Kävely on sielun, hengen ja
ruumiin kohtaaminen.

Ryhmitetty yhteen elävään
Kun kaikki horjuttaa tekijöitä Tai koska
ruumis ei enää kestä iän tai sairauden
haavoja Vaivoja ja silloin tuo henki

Itsestä ja itsekkyydestämme
Tule tahtomme mukaan Mutta
se häiritsee sielua
Ja se vaikuttaa turmeltuneeseen henkeen
ajatuksen suurimmassa mahdollisessa
muodossa.
Ja tunkeutui
Pureen, kovaa
Vahva kuin seinä Ei pysty
erottumaan

Ajattelu

Mielikuvitusneste valui ulos,
vuoto.

Kiehtovasta ja
uppoutuneesta
hulluudesta...

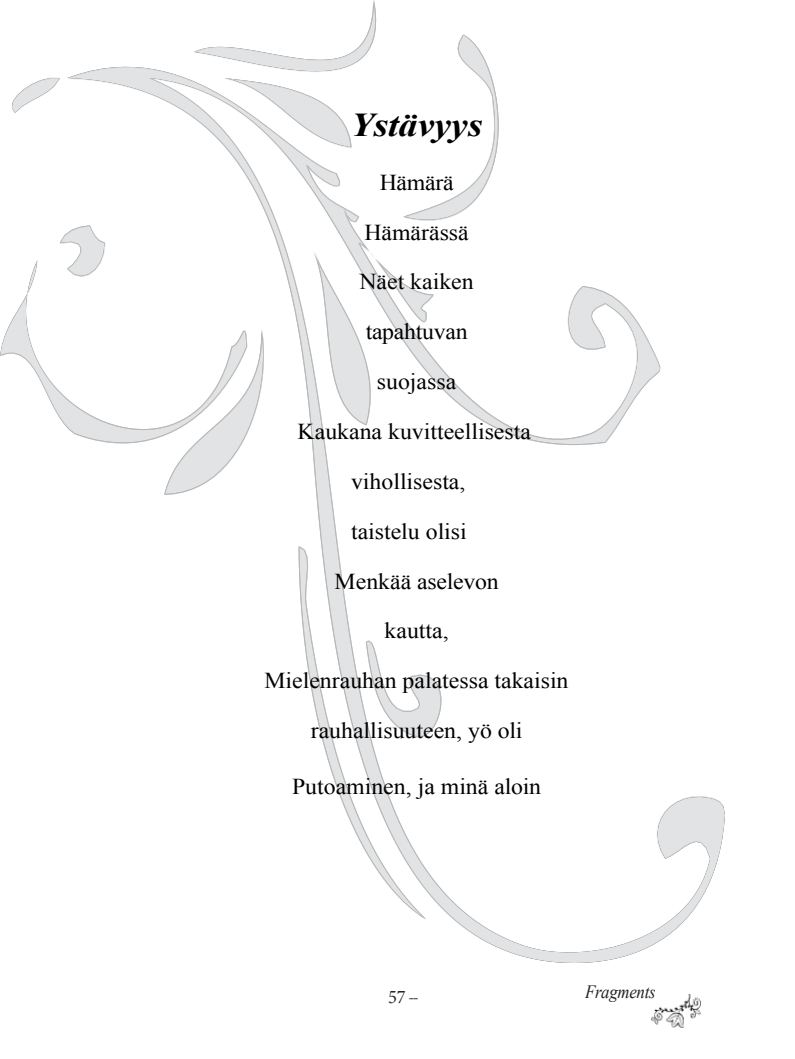
Ja syvälle

Hän kestää ystävällisesti
Harmonian säteiden kautta Ja
taikakeho tunkeutuu sisäänsä
Ja tunkeutuu näennäisen maailman
tiedostamattomaan tietoisuuteen -

Katso, elävästä
tulee kauneutta
Puhtaasta hengityksestä

Ja
äärettömyydestä
tulee raja
Näkyvä ja laajeneva
sanojen välillä
Tunteet
Ja yksi teko
Ilman ajattelun
muuttamista
Herättää ajattelua Ja
aina kuvitella
Kuvittele Superiorise
Ajattelu ja toiminta
muutoksen hyväksi

Ystävyys

Hämärä

Hämärässä

Näet kaiken

tapahtuvan

suojassa

Kaukana kuvitteellisesta

vihollisesta,

taistelu olisi

Menkää aselevon

kautta,

Mielenrauhan palatessa takaisin

rauhallisuuteen, yö oli

Putoaminen, ja minä aloin

Tuntea tuo kosketus
Tuntea se pehmeällä ihollasi -
Tahto ja Ajaton ystävyys
Kiintymyksen puhdas ele
Vahvempi kuin mikään
into himo tai rakkaus...
Ja mikä tahansa pesä Vain
peukalon kosketus -
Ja kuvittele miltä se
tuntui
Ja kaiken energian virta
kulki

Oppiminen

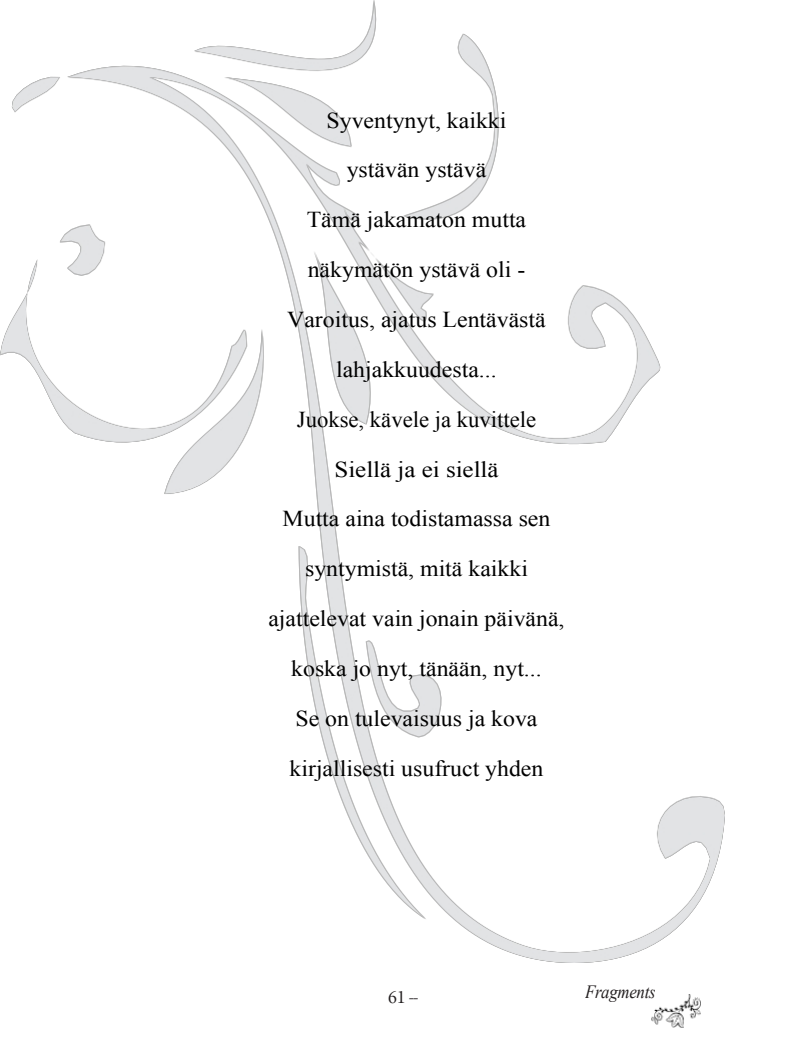
Hämmästynyt

Hämmästynyt ja liemi läikkyi,
itse asiassa Macambúzio tai
loukkaantunut Mutta istuu,
valppaana valtion, ilman
vähäisintäkään minimalismin
tunnetta.

En tiedä, oliko mieleni tehty,
mutta kaikki on meille
yksinkertaisessa ilossa järkevää.

Kirjoittaa sinulle pyynnöstä Ei
tarvita, kun se tapahtuu.
Kaikki mitä tunsit, pysyy
ja katoaa
Ja silti hän näki
Vain katsominen, lukeminen
ja kirjoittaminen
Tulkitseminen,
omaksuminen Kantaminen
ja opettaminen Oppiminen,
katsominen, kannustaminen
kasvaa
Tuulen voimalla,
Ja sitten katoaa, lentää seitsemällä merellä
lievästi sanottuna...
Sitten hän sukelsi, meni ja

Syventynyt, kaikki
ystävän ystävä
Tämä jakamaton mutta
näkymätön ystävä oli -
Varoitus, ajatus Lentävästä
lahjakkuudesta...
Juokse, kävele ja kuvittele
Siellä ja ei siellä
Mutta aina todistamassa sen
syntymistä, mitä kaikki
ajattelevat vain jonain päivänä,
koska jo nyt, tänään, nyt...
Se on tulevaisuus ja kova
kirjallisesti usufruct yhden

Pelkkä hengittäminen ja ennen

kaikkea Luominen ja

kuvitteleva paluu...

Luoda uudelleen ja

palata paikkaan, jota

varten

En ole koskaan ennen

lähtenyt sieltä, mutta

siellä se on.

Katson kelloa Mieluiten

ajoissa

Todelliset ja todistetut

tapahtumat todistetaan ja

omaperäisessä mielihyvän

tunteessa

Se tulee siitä, että on hellä

Ja pimeneminen niin normaalia

Niin banaalia, vain ja

yksinkertaisesti...

Aamunkoitto ja herääminen sekä

pimeys ja valo Maaginen yö

Ja käytännöllisesti

katsoen se oli leijuva ja

soutava -

Veneessä

Pohjoisen, suunnan kanssa

Räikeä ja säihkyvä Se oli hän,

tuo yksi

Yksi piste, jossa on

paluu ja meri Niin vaikea

kuvitella

Se oli suunnaton ja valtava

valtamerten raivo.

Se, jota kohti olet menossa

Salaisella matkalla Ilman

tervetulotoivotusta

Se oli neliön muotoinen

pallo Kolmio toisinpäin

kuin pyramidi

sarkofagista.

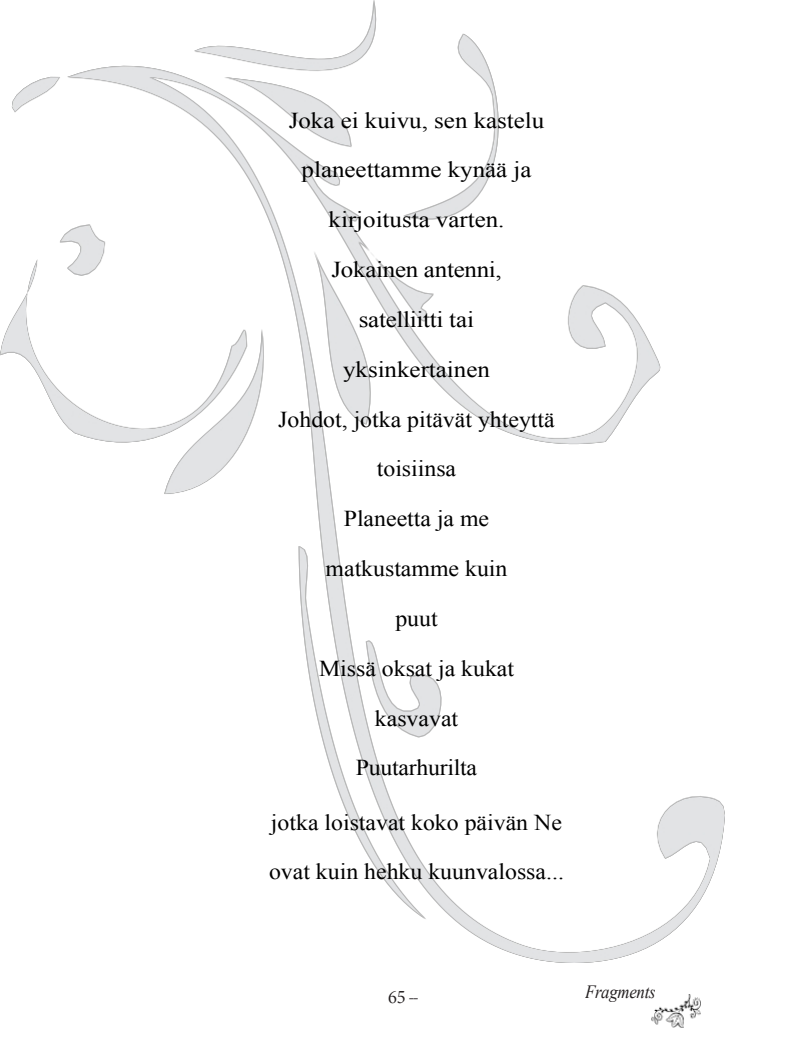
Sielun

läpitunkemattomalla

hengellä... Kuin unohdettu

Elävä, tapahtuva...

Sivustolta kuva lehdestä

Joka ei kuivu, sen kastelu
planeettamme kynää ja
kirjoitusta varten.
Jokainen antenni,
satelliitti tai
yksinkertainen
Johdot, jotka pitävät yhteyttä
toisiinsa
Planeetta ja me
matkustamme kuin
puut
Missä oksat ja kukat
kasvat
Puutarhurilta
jotka loistavat koko päivän Ne
ovat kuin hehku kuunvalossa...

Se oli

tapahtumassa

Ja sitten

Vielä yksi hyppy, vielä yksi hyppy

Nähdä lapsen syntyvän ja ennen kaikkea

-

Katsomalla häntä kasvamaan ja oppimaan ja

ymmärtämään Kaikkea hän tarkkailee ja

muuttaa Act, joka lapsen kielellä

Se on pehmeä iho ylivoimainen

Lasten suhteen ylivoimaisuus

Heidän vanhemmilleen ja heidän opetukselleen

Oppimisen ja havainnoinnin sekä oppimisen

ja tietämisen kaksinkertaisesta

yhteistoiminnasta Kuin kaksonen

joilla on oppimispari

Se on
molemminpuolista
Hyvin minun ja sinun
Uskallatko?
Kasvetaan ja opitaan aina
Ja paljon elämää...

Living

Tunnen kipua, joka
estää minua näkemästä -

Haluaisin olla aito Aina
uskollinen, mutta kuin surullinen
klovni

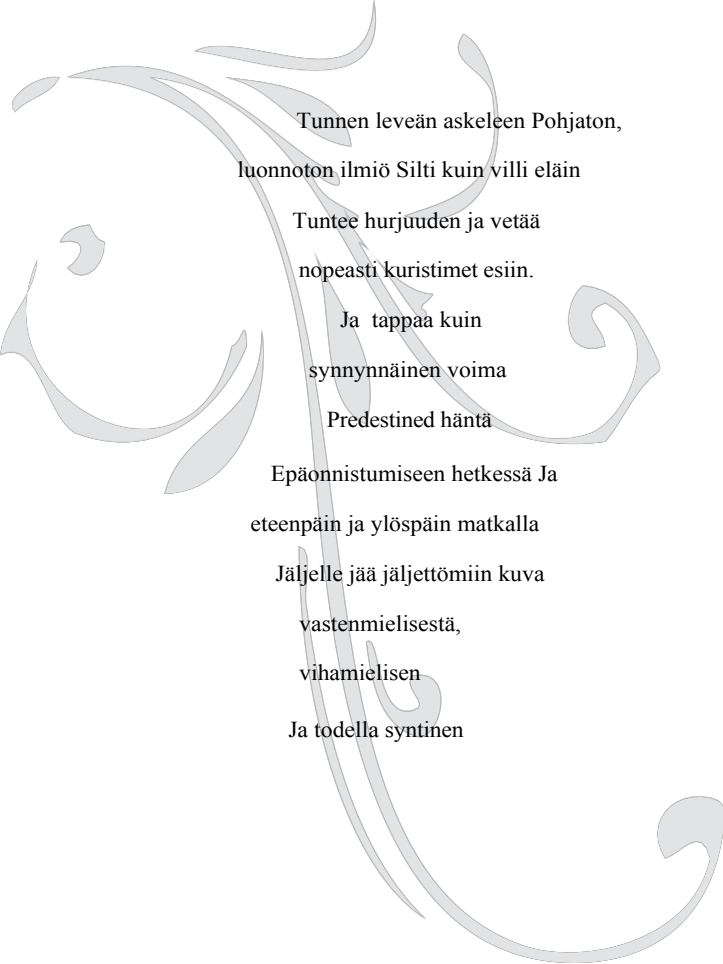
Olen väärennös

Hymy, ilo sisältäpäin Se ei tottele
ulkoapäin Tunnen vaihtelua...

Se saa minut lähtemään paikasta

Normal olisi matkustaa

Ja pysy pisteessä, jossa olet poissa
näkyvistä.

Tunnen leveän askeleen Pohjaton,
luonnoton ilmiö Silti kuin villi eläin

Tuntee hurjuuden ja vetää
nopeasti kuristimet esiin.

Ja tappaa kuin
synnynnäinen voima

Predestined häntä

Epäonnistumiseen hetkessä Ja
eteenpäin ja ylöspäin matkalla

Jäljelle jää jäljettömiin kuva

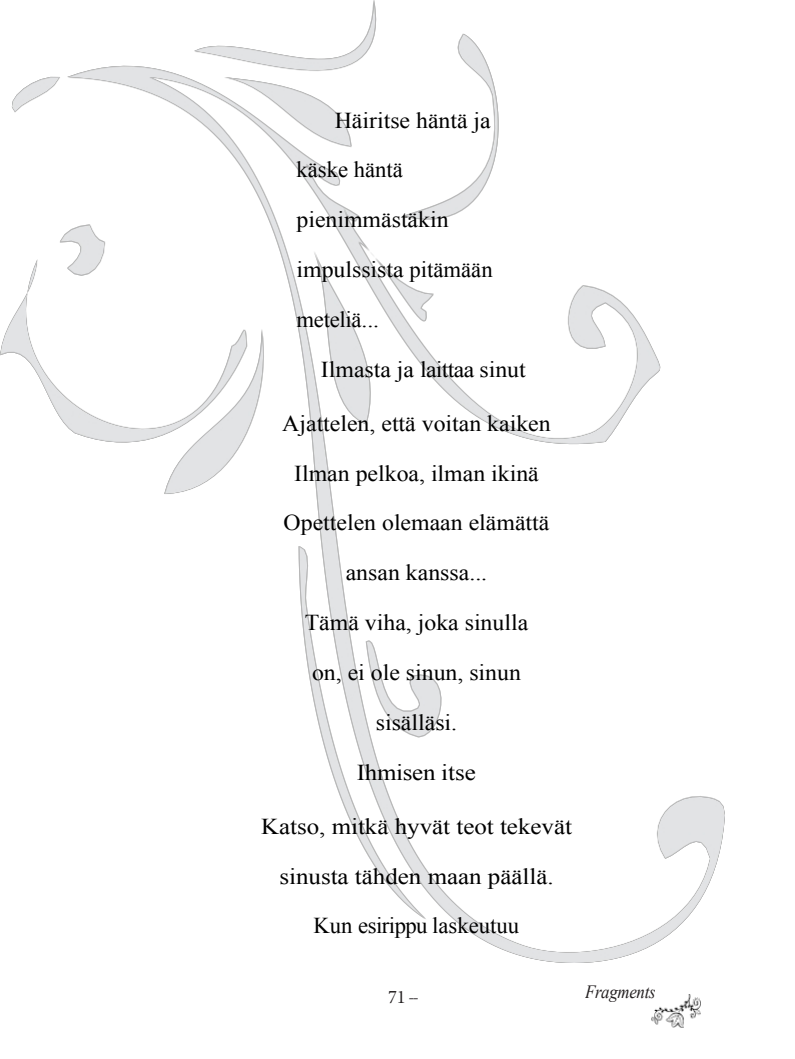
vastenmielisestä,

vihamielisen

Ja todella syntinen

Tässä on vala
Taivaalla korkeuden
lämpötilassa, tulee viileä
iloinen ja seesteinen
kehäkukka, joka sanoo
Pysähdy, kuki
Ja se kasvaa, tämä
väkivaltainen sysäys on
vain huono hetki -
Kaikki olemisen hurjuus
Päättynyt ja täydellistynyt
Yhtäkkiä päästää irti
Ei lainkaan
tai tuskin
lainkaan

Häiritse häntä ja
käske häntä
pienimmästäkin
impulssista pitämään
meteliä...

Ilmasta ja laittaa sinut
Ajattelen, että voitain kaiken
Ilman pelkoa, ilman ikinä
Opettelen olemaan elämättä
ansan kanssa...

Tämä viha, joka sinulla
on, ei ole sinun, sinun
sisälläsi.

Ihmisen itse
Katso, mitkä hyvät teot tekevät
sinusta tähden maan päällä.
Kun esirippu laskeutuu

Pyydän sinua soittamaan
pianoa, sillä minulla on
suunnitelma. Mennään!

Me lähdemme,
kun saavumme Emme
koskaan pysäytä sinua.

Täyttää sinut ja

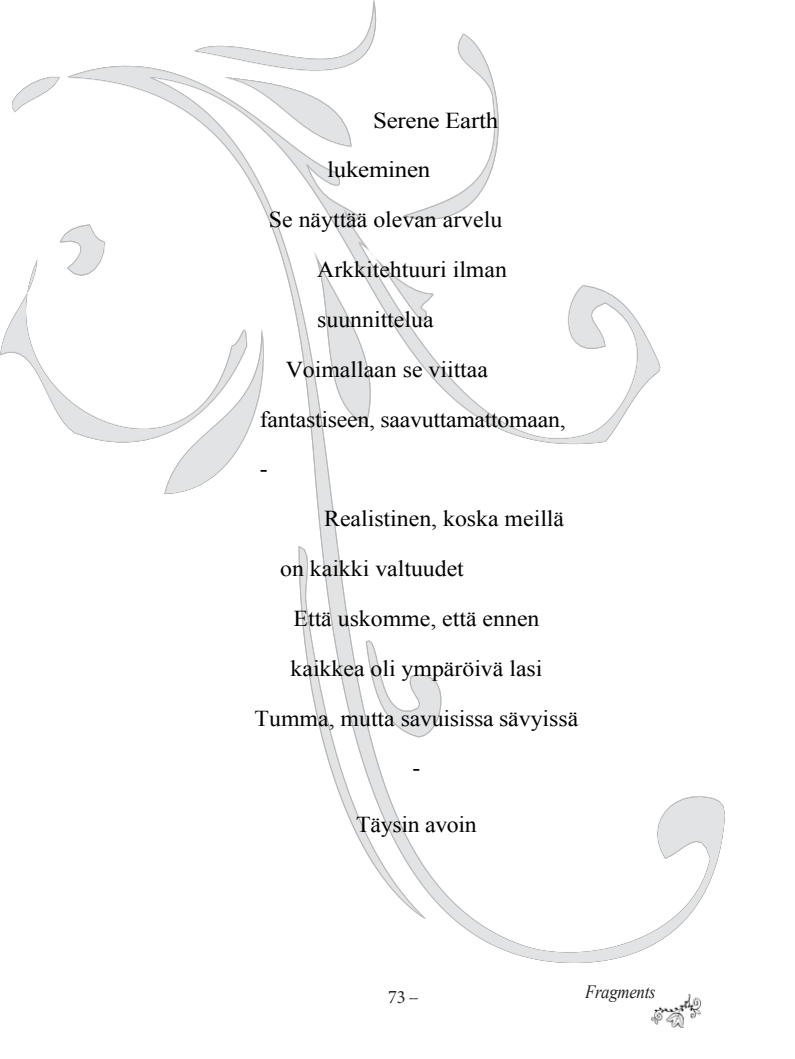
lentää

Tasainen ja lentävä

Myrskyinen pilvi on tila

Monitekijäinen, joka tekee meistä
repivässä sateessa hellä, kostea

kasvot

Serene Earth

lukeminen

Se näyttää olevan arvelu

Arkkitehtuuri ilman

suunnittelua

Voimallaan se viittaa

fantastiseen, saavuttamattomaan,

-

Realistinen, koska meillä

on kaikki valtuudet

Että uskomme, että ennen

kaikkea oli ympäröivä lasi

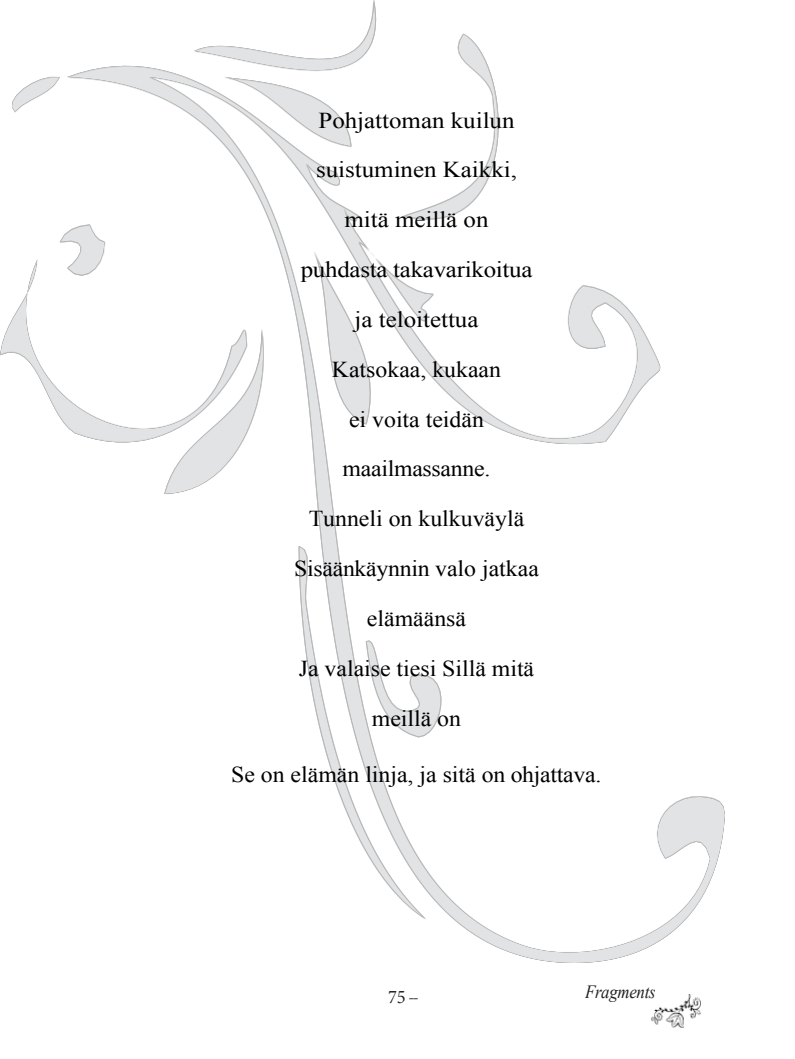
Tumma, mutta savuisissa sävyissä

-

Täysin avoin

Arvot ovat kuin kukkia
on
Kastele niitä jatkuvasti Ja se,
mikä on siemen, kasvaa
mielessäsi.
Erilaisina samasta Mitä
meillä kaikilla on Vaistot
ja hurjuus
Ihmisen sielu oikean
taikajuoman ulkopuolella on...
Huimaava tunneli, johon näkee
valon tulevan.
Ja jonka loppu on

Pohjattoman kuilun
suistuminen Kaikki,
mitä meillä on
puhdasta takavarikoitua
ja teloitettua
Katsokaa, kukaan
ei voita teidän
maailmassanne.

Tunneli on kulkuväylä
Sisäänkäynnin valo jatkaa
elämäänsä
Ja valaise tiesi Sillä mitä
meillä on

Se on elämän linja, ja sitä on ohjattava.

Rakkaus Deep

Rakkaus kärsi Se

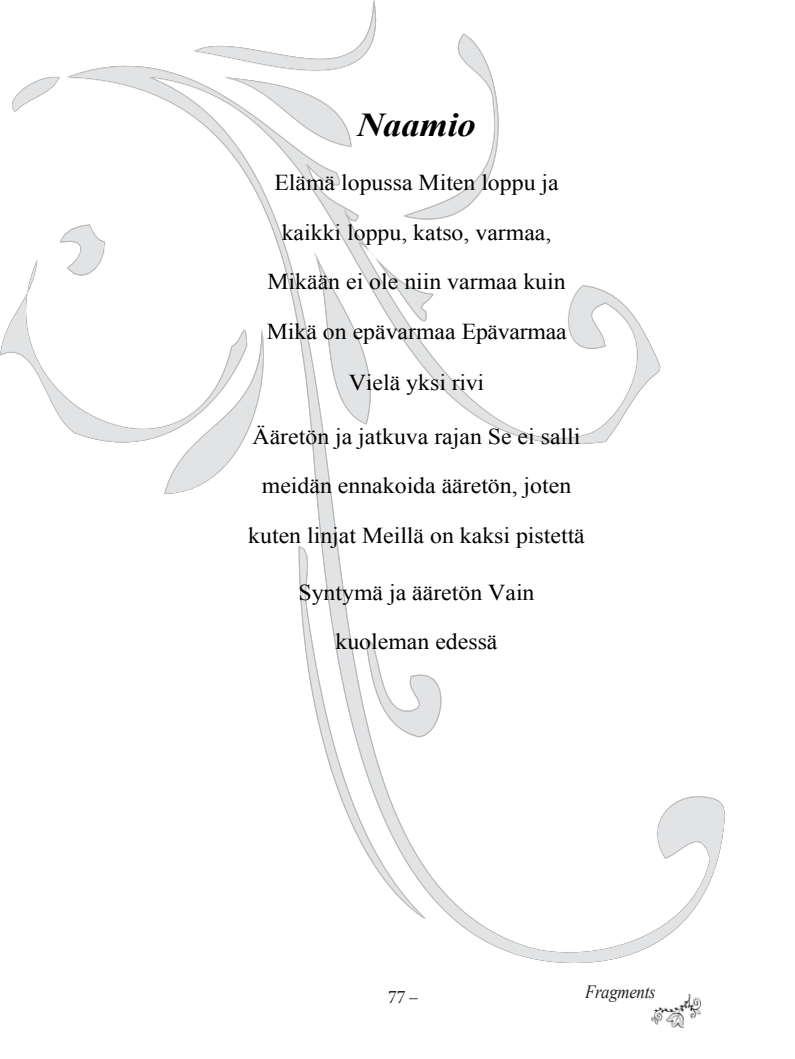
tuntui liian

Unohdettu

Syvällä sisimmässäni

puoliksi eksyksissä Katuva

ja elossa

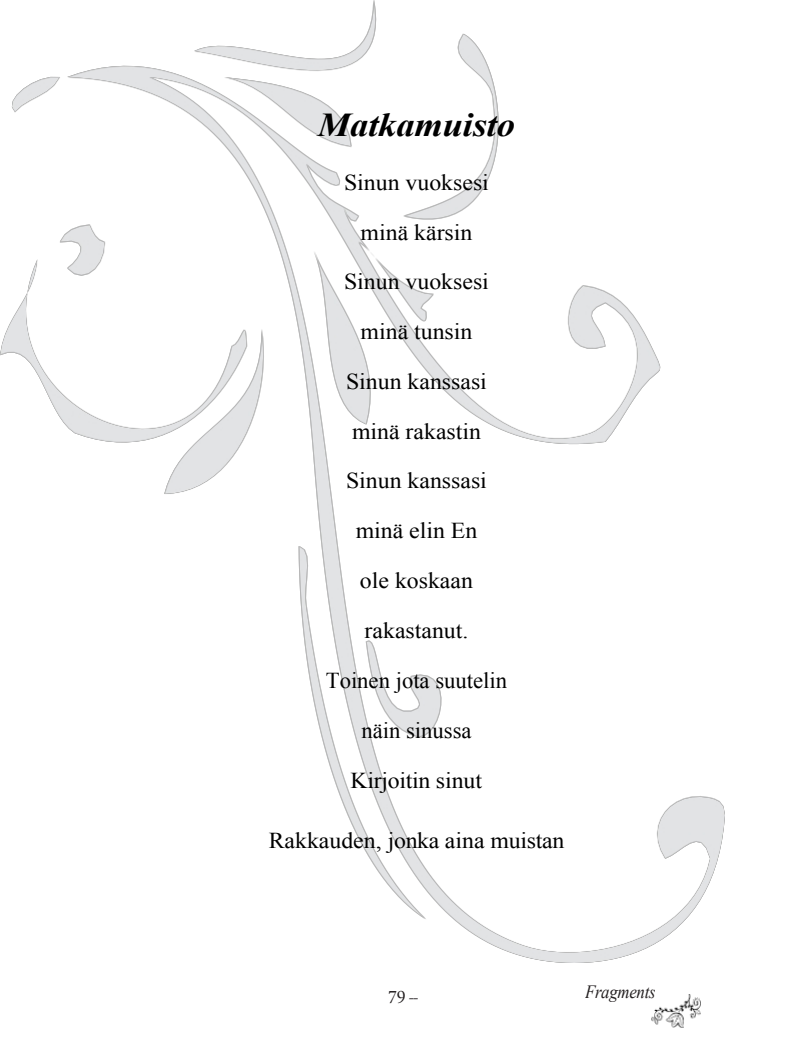

Naamio

Elämä lopussa Miten loppu ja
kaikki loppu, katso, varmaa,
Mikään ei ole niin varmaa kuin
Mikä on epävarmaa Epävarmaa
Vielä yksi rivi
Ääretön ja jatkuva rajan Se ei salli
meidän ennakoida ääretön, joten
kuten linjat Meillä on kaksi pistettä
Syntymä ja ääretön Vain
kuoleman edessä

Se saapuu hitaasti Kuin
henkäys, kaikki mitä tunsit on
ohi Koska et ole koskaan
nähnyt muita kasvoja kuin
lopun a
Pimeyden naamio

Matkamuisto

Sinun vuoksesi

minä kärsin

Sinun vuoksesi

minä tunsin

Sinun kanssasi

minä rakastin

Sinun kanssasi

minä elin En

ole koskaan

rakastanut.

Toinen jota suutelin

näin sinussa

Kirjoitin sinut

Rakkauden, jonka aina muistan

Minusta tuntui

Ei koskaan niin paljon
kärsimystä Ei mitään
muuta haluta
Kuoleminen sinun
vuoksesi Minun kauttani
Sinulle kirjoitin
niin paljon
Minä kärsin enkä koskaan
kuollut enkä koskaan
menettänyt sinua varten.
Tunsin vain

Rakastaja

Eräänä hetkenä se
tuntui kaukaiselta

Päivä yksin
Kaukana jonkun
rakkaudesta

Jo rakastaja

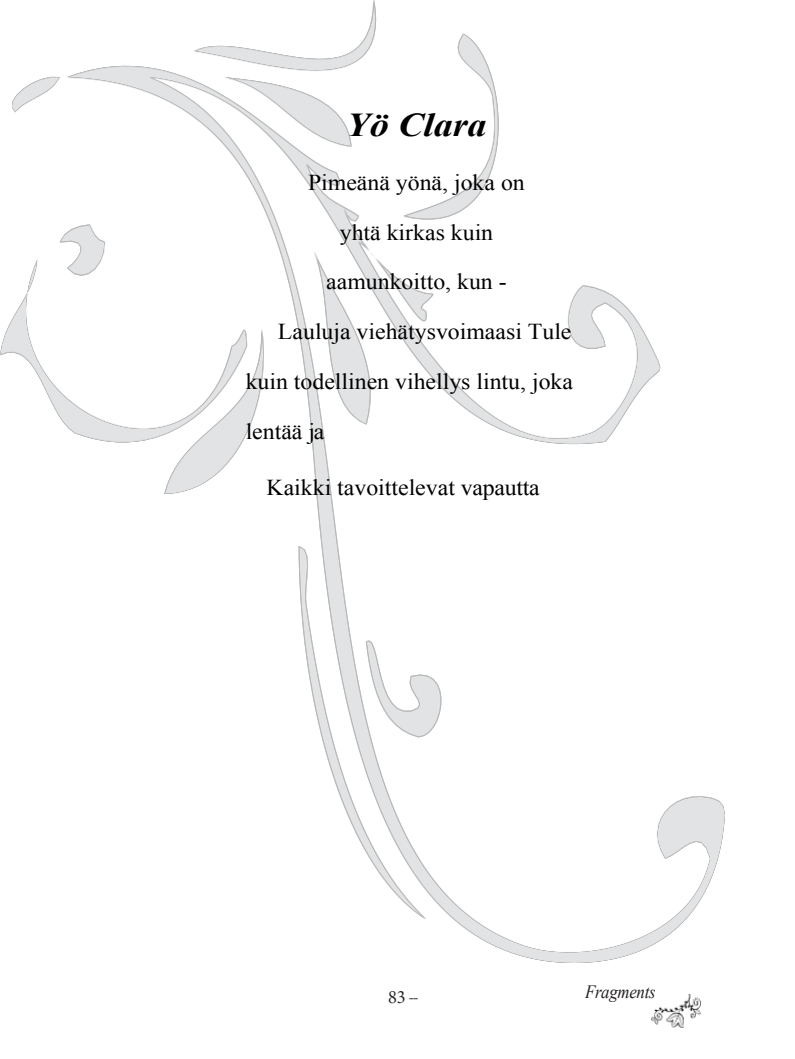
Heijastukset

Odotan, että jotain syntyy
Peilissä olen minä ja omani

Heijastus

Kuinka hyvä onkaan peilata
yksin Eikä vain omaa kuvaa

Tämä yksinkertainen
heijastus ilman peiliä on
myös välitetty...

Yö Clara

Pimeänä yönä, joka on

yhtä kirkas kuin

aamunkoitto, kun -

Lauluja viehätysvoimaasi Tule

kuin todellinen vihellys lintu, joka

lentää ja

Kaikki tavoittelevat vapautta

Kirjoittaminen

I...

Ja suurin
omaisuuteni, jonka
voin omistaa, on pala
paperia ja
vastustamaton kynä
Ennen kaikkea pyrin
ajattelemaan yksin.

Kuolema

Minä kuolin!

Kyllä, se oli lopun alku

Volttikäänteen alku

Ilman katkeruutta, mutta myös ilman arkuutta

Se oli matka

Tehty ilman kuvaa ja ilman rohkeutta

Vastakkain pienin ja suurin Oli aika

lähteä.

Tai sitten hän jäi tähän paikkaan,

kuvitteli kaikkea ja ei mitään, ja aika

ajoin hän lähti ja meni pohjalle.

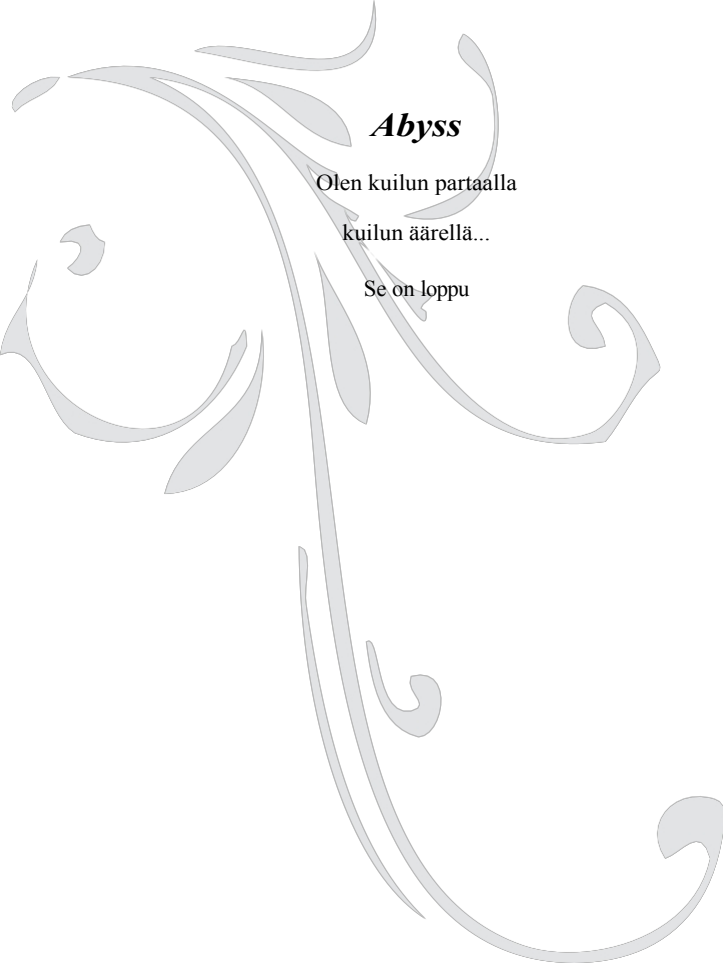
Äärimmilleen, joka sanoo,

etten pelkää enkä vapise.

Matkalla on paluu Tässä
uppoutuneessa
maailmassa -
Kauneuden syvyyksissä, että
kaikki mitä minulla on, on
kaikki...

Enkä halua mitään kaikesta, koska kun lähden, en
ota mitään mukaani, niin ajattelin.

Abyss

Olen kuilun partaalla

kuilun äärellä...

Se on loppu

Odottelu

Ja hän käveli niin, haluten ja haluten, hyppien ja

hyppien...

Ja tupakointi

oli kävelemistä ilman määränpäättä

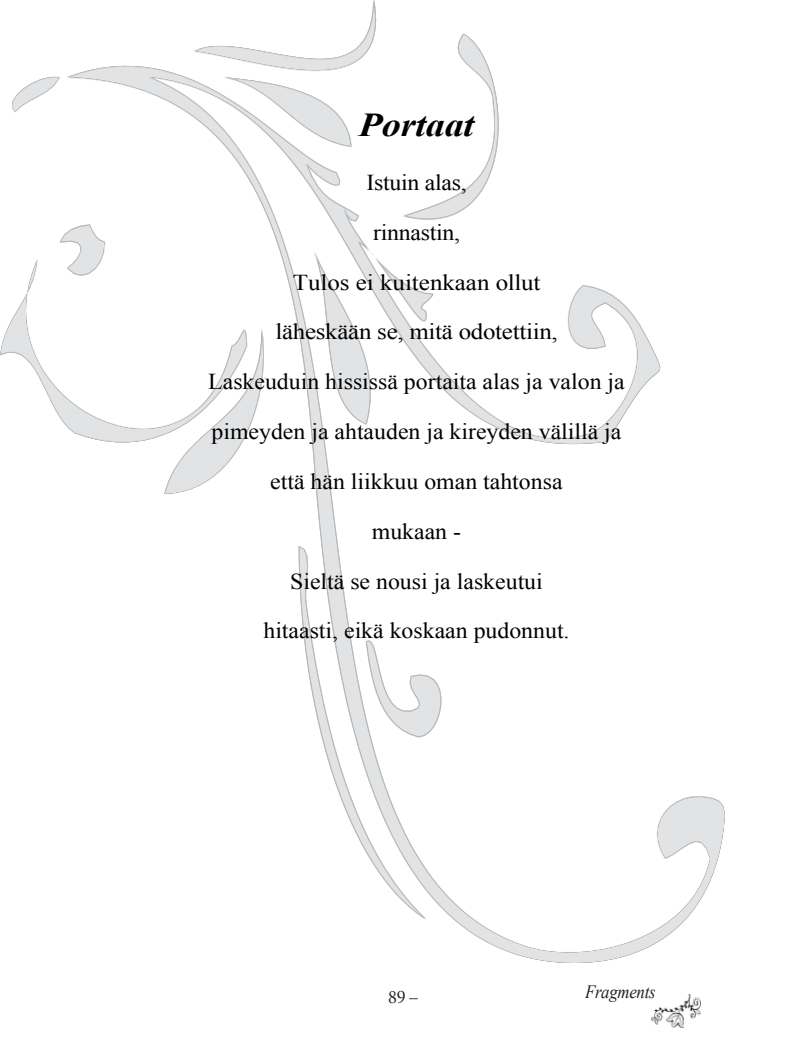
Ahdistus vaihtelee iän myötä, vaikka elämme

aina hyvin ahdistuneina Odotamme jotakin,

haluamme sitä aina...

Jokin, kaikki meissä tulee tiellemme kuin oma

tahtonsa tahtomattaan

Portaat

Istuin alas,

rinnastin,

Tulos ei kuitenkaan ollut

läheskään se, mitä odotettiin,

Laskeuduin hississä portaita alas ja valon ja

pimeyden ja ahtauden ja kireyden välillä ja

että hän liikkuu oman tahtonsa

mukaan -

Sieltä se nousi ja laskeutui

hitaasti, eikä koskaan pudonnut.

Pääkonttori

Kyynel, intuitio

Tai tuhoa, että Ajatus

on kaunis huikka

jääkaapin kanttiinista

Ja tuon sen janon paikkaan Ja

kaikki on tyydytettyä ja

Mahtavaa.

Olemassaolo

Haluttomuus loppua,

Loppu... niin se tulee...

Kuulen sanat, että näin
tämän kauhistuttavan miehen
voittajaksi.

Jälleen

kerran en

halua

mennä

Ja siksi olen olemassa ja pysyn

täällä, -

Sun

Mitä tapahtui Tunsin
aamunkoitteessa lempeän
surun...

Olen elänyt, olen herännyt
henkiin ja olen
uudestisyntynyt Olen
mahtava.

The Sun

Uudestisyntynyt

Savuverhossa Katso, hän
on syntynyt siellä...

Ei pergamenttia tapahtumasta Katso, se
oli hetkellinen

Ja että laatta siirtyy pois ja riittää,
että elää vielä yhden elämän.

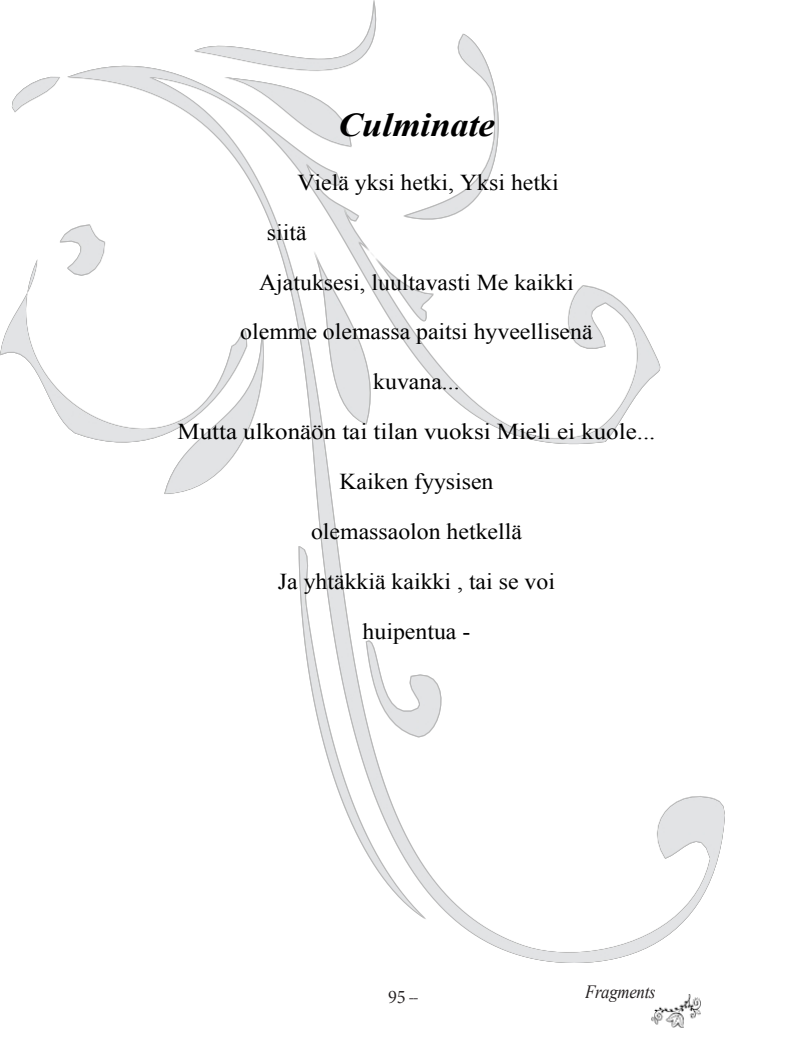
Kuvan osalta

Se on yksinkertaista: näe
jokainen hetki omana kuvanasi ja
synny uudelleen.

Katso

Tuoksu, tuoksu Hulluuden,
hulluuden Ajatusten
kidutus Kaikki irti
toisistaan
Ilman sukulaista, Sydämen
orpo, yhden rakkauden
tuska niin monelle
Toiset, jotka
satuttavat silmää ja
tappavat
Halu ja kaipuu

Culminate

Vielä yksi hetki, Yksi hetki

siitä

Ajatuksesi, luultavasti Me kaikki

olemme olemassa paitsi hyveellisenä

kuvana...

Mutta ulkonäön tai tilan vuoksi Mieli ei kuole...

Kaiken fyysisen

olemassaolon hetkellä

Ja yhtäkkiä kaikki , tai se voi

huipentua -

Elämä Kuolema

Elämisen tai kuolemisen
välillä? Anteeksi, oliko tuo ?
Kuka ei tietenkään ole tappanut
itseään? Me kaikki olemme
lopettaneet elämisen
Yksi hetki. Me kaikki, poikkeuksetta,
ajattelemme kuin ilonpilaaja Me
kuolemme ja sitten pian...
Näin me elämme
Naurettavan ristiriita

Leaver

Rakas ystävä ... Kirjoitin liian pitkälle... olit poissa...

pieni ystäväni...

Tänä iltana sieluni...huutaa sinua! anna
sydämelleni mahdollisuus...Anna anteeksi.

minä ystäväni...

vapauteni... kadonnut taivaassa... sinut

vietiin...

Paluu on ilo...niin hiljainen... hiljaisuus,
puolimatka siihen, joka kuoli...

Anteeksi... viimeinen sana...

Keskeytetty

Jos sieluni haihtuisi minuun, jäljelle jäisi
vain raunioita... salaisia, mielikuvitukselle
vieraita.

Syntyneestä kumouksellisuudesta leijuu joutilaisuus...
vielä yhden, yksityisen hetken...

Ole

Ääni, suupala, pehmeä kosketus,
väri Yksittäinen unelma, joka
lumoa Yhdessä ainoassa,
ainutlaatuisessa hetkessä...

Epätoivoinen ja inspiroitunut terävyydellä, ilman
etäisyyttä, ilman rajaa.

Tukehtumisen viilto ylittää mielikuvituksen Tässä
kuvassa maalaan verta, kipua Merkityksen
punoittamaa ja tulehtunutta, ettei sillä ole
arvoitusta, vaan pikemminkin
todellisuus, visio.

Kun liitymme toisiimme ja näemme

miten uskoa yhdellä silmäyksellä
hyväksymällä ja rohkaisemalla olemassaoloa, joka
on väärennetty, käänteinen ja peilattu.

Kaikesta loukkaantumisesta, jota tunnen
jollekin minun on kuuluttava, ilman pelkoa
hullu, intohimoton, puhdassieluinen myötätunto,
joka on kuin solmu ilman ketjua, mutta toisiinsa
kietoutuneena ja yhdistyneenä, kuin
ainoa tunne, haluaminen ja
lopulta saaminen, ja lopulta
ei ...

Poissaolo

Jos koskisin ja näkisin maailmasi,
olisin saastainen, ilman mykistävää
herkkyyden häivääkään, ainakin
uskoa, että joku
ylittää todellisuuteni.

Yksinkertainen suruni on
kuin kaikki onni
sekä saavutettavissa että saavuttamattomissa.

Maagisesti, ilman ironiaa
jos eräänä päivänä sanon sinulle:
"Kosketa minua, tunne, miten katsot
minua, ja näet, kuka en ole ja mitä
olen.

Olen .

Liekehtivässä tulitikussa palaa
kipu minussa, kun kaikki palaa
loppuun.

En ole koskaan vinyt pois,
itse asiassa sanon sinulle,
että kärsit, koska en ole
koskaan jättänyt sinua ja
tiedän, että olen aina
rakastanut sinua.

Minä rakastan sinua...

